

[Agerschou]

kommuner ikke standser optællingsperioden, fordi en kontanthjælpsmodtager deltager i et uddannelsesforløb, men kun udskyder datoen for overgang til § 37, stk. 4-hjælp.

Det kan efter spørgerens opfattelse ikke være i overensstemmelse med den borgerlige regerings socialpolitik, som den fremgår af ovenfor citerede begrundelse for indførelse af den nye bestemmelse, en begrundelse, som må antages at være et af grundsynspunkterne i regeringens socialpolitiske opfattelse. Ved at deltage i et uddannelsesforløb gør en kontanthjælpsmodtager netop en forstærket indsats for at overvinde følgerne af den begivenhed, som har ført til, at der ydes hjælp, altså gør, som socialministeren har sagt at kontanthjælpsmodtagere skal gøre.

På den baggrund spørges, om ministeren er af den opfattelse, at deltagelse i et uddannelsesforløb betyder, at beregningen af 9 måneders perioden for modtagelse af forbigående hjælp først starter, når den pågældende eventuelt på ny søger om kontanthjælp på den sociale forvaltning.

Besvarelse (25/7 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Ifølge bistandslovens § 37, stk. 4, kan den samlede hjælp, når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder, ikke overstige det beløb, der kan udbetales personer, som får hjælp efter § 43. Dette gælder dog ikke, når det kan godtgøres, at den pågældende i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv.

Hvis en person, der har fået hjælp i medfør af § 37, påbegynder en uddannelse, er pågældende som hovedregel ikke længere berettiget til kontanthjælp, jfr. § 38, stk. 2.

Da der herefter ikke længere udbetales hjælp efter § 37, afbrydes 9 måneders perioden. Hvis den pågældende ophører med uddannelsen og i øvrigt opfylder betingelserne for kontanthjælp, vil der begynde en ny 9 måneders periode.

Det tilføjes, at 9 måneders reglen i § 37, stk. 4, ikke tager sigte på uddannelsesforløb, der er iværksat i medfør af bistandslovens § 42, stk. 1, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen over lovforslag L 33 i folketingsåret 1982-83.

Spm. nr. S 1458

Til *udenrigsministeren* (21/7 83) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre i anledning af, at Hans Dietrich Genscher i EF-Parlamentet den 26. juni helt iøjnefaldende har misbrugt sin rolle som formand for EFs Ministerråd til at føre tysk udenrigspolitik imod Danmark, da han opfordrede Danmark til enten at forlade EF eller at opgive sine forbehold mod den europæiske union?«

Begrundelse

Det er velkendt, at Genscher var stærk modstander af, at Danmark tog en række forbehold over for Genscher-Columbo-planen, som blev vedtaget på Stuttgart-topmødet. Men han kammede aldeles over, da han i sin egenskab af formand for EFs ministerråd i EF-Parlamentet den 29. juni gav Danmark en lussing ved at antyde, at Danmark bør forlade EF, hvis ikke vi følger de tyske unionsønsker. Han førte her ren tysk udenrigspolitik.

Det skal medgives, at spørgeren kunne ønske, at regeringen i denne sag ville følge Genscher i den første del af hans valgmulighed, men det er alligevel uacceptabelt, at Danmark på den måde direkte søges underlagt rene tyske udenrigspolitiske ønsker. Når Genscher taler i sin egenskab af rådsformand, bør det ikke være tyske interesser, han varetager.

Besvarelse (27/7 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det fremgår ikke af det officielle forhandlingsreferat fra Europa-Parlamentets mødesamling den 29.-30. juni 1983, at Rådets daværende formand, Forbundsrepublikken Tysklands udenrigsminister, Genscher, har »opfordret Danmark til enten at forlade EF eller at opgive sine forbehold mod den europæiske union«. Alene af denne grund agter regeringen ikke at tage et initiativ af den karakter, som er omtalt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 1459

Til *ministeren for skatter og afgifter* (21/7 83) af:

Rahbæk Møller (SF):